

danske arbejdspladser hver eneste dag. En regering, der ikke tør tage de nødvendige prioriteringer, der virkelig vil bringe Danmark sikkert frem til år 2010.

Et lysende eksempel på den manglende prioritering er vores sundhedsvæsen. Et sundhedsvæsen, som vi simpelt hen ikke kan være bekendt, forstenet i strukturen på samme måde, som regeringen ikke tør tænke nyt.

Man har også fortsat pralet med i dag, hvor mange penge man har bevilget, hvor mange der behandles. Ja, og der er kun godt 60.000 mennesker, som vender over 3 måneder. Man sidder hovedrystende tilbage, mens regeringen sidder fast i betonen frem for at tænke i markedsmekanismer.

Hvorfor i alverden er der ikke ventetidskø i Frankrig, i Berlin? Man har en diskussion om overkapacitet og nedlæggelse af sygehussenge i Berlin. Vi konservative vil slås videre for behandlingsgarantierne.

Kan det offentlige sygehusvæsen, der er kernen i vores behandlingssystem, ikke løse opgaven, må privathospitaler eller udlandet være en garanti for en rettidig behandling. Regeringen er simpelt hen dumpet på dette område. Og det er ikke en kritik af dygtige læger, dygtigt plejepersonale, men det er en kritik af en regering, som har svigtet.

Hvad er så de vigtigste elementer for at sikre en god økonomisk udvikling frem til år 2010, 20 eller 30 for den sags skyld?

For det første må vi skabe en solid folkeskole. Fremtidens unge skal have en ballast til at videreføre velfærdssamfundet. Hvorfor diskutere madpakker, når diskussionen burde dreje sig om, hvorvidt børnene får nok læring og viden i en verden, hvor konkurrencen bliver stadig mere global?

For det andet må vi skabe rammerne for, at dansk erhvervsliv kan få de bedste betingelser for at drive virksomhed. Vi må være på forkant med vidensamfundet og udnytte det potentiale, der findes i Danmark inden for forskning og teknologi.

Vi vil ikke sidde og se på tabet af markedsandele i udlandet. Fremtidens vindere er dem, der formår hurtigt at tilegne sig ny viden og tilpasse sig forholdene i den internationale verden. Det skal vi være med til.

For det tredje har vi hverken økonomisk eller moralsk råd til det middelmådige sundhedsvæsen, som jeg omtalte. Det er et fattigt land, der ikke kan behandle sine syge.

Alt i alt skal vi turde prioritere. Det er ikke noget mål i sig selv at bruge så mange af skatteydernes penge som overhovedet muligt, tværtimod. Men når vi bruger penge, skal vi være sikre på, at det skaber en klar og mærkbar velfærdsforbedring for de danske familier og for dansk erhvervsliv. Kun sådan sikrer vi fremtidens samfund.

Et eksempel på en prioritering er jo vores forslag sammen med Venstre om udvidelse af barselorloven. Vi tør prioritere, og prioriteringen er klar. Vi begrænser de offentlige udgifter til aktivering for at tilgodese familiernes trivsel og velfærd. Med andre ord, udgifterne er de samme, men velfærden er forbedret.

Så tænker jeg faktisk på hr. Duetofts ord i dag om systemer. De var ganske velplacerede. Den form for prioritering magter regeringen ikke. Den form for velfærd interesserer ikke regeringen, og det er årsagen til vores bekymring. Der var jo engang, hvor den siddende regering talte om en ny kurs. I dag må jeg være tilbøjelig til at give regeringen ret. Efter 8 år med socialdemokratisk regering, er der virkelig et behov for en helt ny kurs.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu følgende på listen: Hr. Aage Frandsen, hr. Frank Dahlgaard, hr. Jørn Pedersen, hr. Bjarne Laustsen, fru Elisabeth Arnold, hr. Thomas Adelskov, hr. Villy Søvnald, hr. Henrik Sass Larsen, fru Pernille Bloch Hansen, hr. Anders Samuelson og fru Karen Klint.

Først er det hr. Aage Frandsen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg går ud fra, at hr. Bendt Bendtsen bed mærke i hr. Thor Pedersens udtalelse om skatteloftet. Hr. Thor Pedersen sagde, at den eneste form for fleksibilitet, der kunne være tale om, var, hvis der kom noget udefra, som man ikke var herre over. Hr. Thor Pedersen nævnte miljøproblemer. Hr. Thor Pedersen nævnte også spørgsmålet om EU. Senere uddybede hr. Thor Pedersen det til, at det også kunne være noget med stormflodskatastrofer.

Jeg hørte ikke, at hr. Thor Pedersen betragtede De Konservative, der er en eventuel regeringspartner, som en del af noget, der kom udefra, og det må jo så betyde, at De Konservatives forslag om at ændre i mellemskatten, fjerne den eller sætte den ned, eller forslag om at lempe i ejen-